

Годишен абонамент:

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 2 лева

692 Културно-просветно
читалищно дружество Варна

СВОБОДА

ДОБРУДЖА

СЛЕДПРАЗДНИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Запасване на абона-
ментитъ се придружа-
ва съ сумата

Редактира комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Главенъ редакторъ

Д-ръ П. Вичевъ

Телефонъ № 4575

Възкръсна ли Христосъ за поробенитъ

Въ този денъ около 600 милиона хора, отъ всички краища на свѣта, ще се поздравятъ съ Христосъ Възкресе.

Христосъ е символъ на истината и правдата на земята за голѣма частъ отъ човѣчеството. Съ кръвта си той зарегистрира вѣчната борба между доброто и злото, между онеправдани и унижени съ угнетители, на гладующи и жаждущи за хлѣбъ, права, братство и равенство между хората.

Слѣпитъ прогледаха, глухитъ чуваха, хромитъ проходаха, заспалитъ се пробудиха, мъртвитъ възкръснаха.

Възкръсна съзнанието

у хората за борба срещу злини, срещу грабители, книжници и фарисеи, срещу учени и царе.

Свѣтна искрата за борба на народитъ срещу поробители и подтисници.

Разлѣ се по цѣлото земно кълбо вълната за правда, за равенство между хората, за миръ на земята.

Народа го обичаше. Той жадно поглѣщаше неговата проповѣдь. Тя бѣше балсамъ на наранената и угнетена на родна душа. Народа викаше:

Осана, Осана...

Изплашени книжници и фарисеи го повикаха на съдъ. Настрои народа срещу него. Осъждаха го. И народа, който по-рано викаше осана, сега викаше

разпнете, разпнете го!..

Разпнаха го. Тръненъ венецъ му окачиха. Говриха се съ него.

— Нали търсишъ правото, нали се боришъ за свободата на хората, нали казвашъ, че истината е вѣчна, нали си Богъ най-сетне, освободи се — викаха подигравателно фарисеитъ.

А той отговаряше: Господи, прости имъ тѣ не знаятъ какво правятъ.

А фарисеитъ и книжницитъ, много добре знаеха, какво правятъ. Истината бодѣ, — управление не се изпуска. До като народа робски работи и твори блага, а тѣ ги ограбваха и народа безропотно понасяше всичко,

бунтовническиятъ духъ

който носеше Христосъ въ себе си и всаждаше въ хората, разклащае тиранията на фарисейското управление.

Христосъ предвиждаше и предсказва смъртта си. Предатели го предадоха Убиха го.

И Христосъ съ кръвта си запечата вѣчната истина — истината за борба на човѣчеството, борба между правдата и злото, между свѣтлината и мрака.

Христосъ Възкресе, ще произнасятъ на днешния денъ,

около 600 милиона хора по цѣлата земя.

Наистина ли възкръсна правдата, истината и равенството между хората, за които умрѣ Христосъ?

Измама и заблудение! Фарисеитъ откраднаха Христовото знаме, което бѣше знаме на маситъ и го присвоиха. Убиха го, за да го славословятъ днесъ и да

свѣтотатствуватъ и да спекулиратъ

съ Христовитъ истини.

Християнска Англия, която държи въ лапитъ си 400 милиона чужди народи обезправени и ограбвани, която покровителствува други потисници и сатрапи надъ християнски заробени народи, днесъ ще се поздравя съ Христосъ Възкресе.

— Лъжа и измама!

Християнска Франция, която тоже подтиска и изсмуква жизненитъ сокове на стотици милиони хора, която гони, арестова и денационализира други християнски много близки до себе си националности, като елзасци, бретонци, корсиканци и фламандци и тя ще се поздравя днесъ съ Христосъ Възкресе.

— Заблуда и лицемерие!

Християнска Италия, която насилва свободитъ, правата и експлоатира десетки милиони други народи и която отрича на други християнски народи — хървати и нѣмци правото на самоопредѣление, за човѣшки животъ и тя ще се поздравя днесъ съ Христосъ Възкресе.

— Лъжа и заблудение!

Християнска Чехославия, която до завчера бѣше въ черно робство, която нѣкога се възпламеняваше отъ Христовитъ истини, но която днесъ подтиска и денационализира милиони християнски народи — нѣмци, унгарци, моравци и украинци — и тя ще има куража днесъ да се поздравя съ Христосъ Възкресе.

Лъжа и измама!

Християнска Югославия, която държи подъ кървавъ режимъ милиони близки християнски народи: хървати, македонци, словенци, черногорци и др., следъ като избѣси, изби и прогони хиляди отъ тѣхъ и тя ще се поздравя днесъ съ Христосъ Възкресе.

Измама и отаратителна лъжа!

Християнска Полша, която до прѣди десетъ години бѣше подъ тройно робство, но която днесъ подтиска, денационализира, ограбва и убива милиони християнски народи: украинци, нѣмци, литванци и руси и тя ще има куража да се поздравя съ Христосъ Възкресе.

Мизерно лицемерие!

Християнска Ромъния, която поглѣла въ гърбуха си около 9 милиона чужди християнски и иновѣрни народи: унгарци, нѣмци, българи, руси, украинци, турци, евреи и пр., които избива и живи гори публично предъ считъ на цѣла християнска Европа, унищожи имъ училищата, черквитъ, ограби имотитъ имъ, прогонва ги задъ граници и тя ще има безсрамие да се поздравя пакъ съ Христосъ Възкресе.

Подлостъ и лукавство!

И пр. и пр. И Обществото на Народитъ — тоя най-вишъ представителъ на всички християнски насилници и сатрапи върху правата, свободитъ и живота на стотици милиони християнски народи и то ще се поздравя съ Христосъ Възкресе.

Върхъ на лъжата и лицемерие!

Христосъ не се бори, не се мжчи и не отиде на Голгота за сатрапитъ. Подобно на нѣкогашнитъ фарисеи и книжници и днешнитъ подтисници вършатъ дѣлото на неговитъ убийци.

Христосъ ще възкръсне за угнетенитъ, онеправданитъ и подтиснати народи само тогава, когато бжде сразена сатрапията и премахната международното подтисничество.

Това човѣчеството и ние заедно съ него ще кажемъ:

Наистина възкръсна.

Фалшификаторитъ на народната воля

Получихме следното писмо отъ Нови Пазаръ:

Господинъ редакторе,

Молиме дайте мѣсто на следнитъ редове въ вашия вестникъ, който е свѣтиликъ за добруджанската емиграция.

Четемъ въ Варненски Новини брой 1690 отъ 27 мартъ, какво че сбирката въ Нови Пазаръ е гласувала нѣкаква резолюция съ акламации, като е одобрила решението на XII конгресъ и че одобрява целитъ и задачитъ на И. К. акламирами и въ XII ред. конгресъ и други още много глупости. Сжщо и в. „Добруджа“ бр. 85 публикува въ хрониката, че автора на горнитъ статии е П. Господиновъ, секретаръ на И. К. Защо г. Петъръ Господиновъ не пише истината?

Вѣрно е че П. Господиновъ предложи такава резолюция, обаче не се прие „съ акламации“, а се отхвърли и сбирката го принуди да сжса предложената резолюция предъ нея, защото се съмняваше, че той ще я излъже. Заставенъ Господиновъ сжса предъ цѣлата сбирка резолюцията си и азъ питамъ Господинова какъвъ бѣше отговора на цѣла-

Лъжа, заблуда и измама
къмъ общъ фронтъ

Отъ Букурещъ продължаватъ да прѣскаятъ лъжи и заблудения предъ европейското обществено мнение съ всевъзможни инициативи около подобрене положението на малцинствата. Ромънската преса постоянно ни поднася съобщения за назначени комисии и паракмисии било по закона за реорганизацията на Добруджа, било по езиковитъ права на малцинствата въ администрирането на миноритарнитъ области, било около училищата, черквитъ, секвестра на имотитъ, амнистията и пр.

Нищо по перфидно нѣма отъ назначаване на комисии за проучване. Времето си тече, комисии се стоятъ назначени и нищо не работятъ, народъ се приспива въ очакване и когато дойде сесията на О. Н. ще се пуснатъ по нѣколко къроръ фишека за нѣкакво половинчато решение, ще бжде известно за това О. Н. и то ще поздравя съ благодарностъ ромънското правителство за отстъпкитъ, които прави и за неговата голѣма заслуга предъ олтара на мира. А потиснатитъ, ограбени, окулени и обезправени националности ще продължаватъ да очакватъ „Пустини Боже отгоре“. Ако ли проявятъ недоволство и се раздвижатъ срещу тая заблуда, ще ги таксуватъ за неблагодадарници, размирници, болшевики, конспиратори и ще ги погнатъ до девета рода.

Такава е системата на О. Н. и нея следва и Ромъния. На праздни сж следователно всички надежди на поробенитъ. На

тѣхъ имъ турятъ зелени очила, като на конетъ, за да виждатъ че и талаша, който имъ се поднася да зобатъ е сѣно.

Добриятъ денъ се познава отъ сутринята, казватъ старитъ хора. Десетъ години минаха отъ договоритъ за гаранция правата на малцинствата и ако Ромъния и високитъ покровители на тия права имаха честното намѣрение да ги проведатъ, до сега тѣ щѣха да дадатъ поне едно доказателство.

Ние в и ж д а м е обаче да се върши тъкмо обратното. Въ тия десетъ години се затвориха всички училища и черкви на малцинствата и нито едно не се отвори. Конфискуваха се и се ограбиха всички имоти на инороднитъ националности; прогониха се всички по-будни чужди елементи и никаква амнистия не се дава. Нѣщо противно. Продължаватъ и днесъ още се довеждатъ въ Добруджа цинцари и дивии орди отъ разнитъ планински кжтове на Балканитъ, за да грабятъ труда и благата на населението и да го убиватъ.

Следъ тѣй очевидни факти на лъжа, заблуда, измама и най-вулгарни престѣпления, само единъ е пътя на подтиснатитъ народи — тѣхното сближение и федериране подъ знамето на свободата срѣщу цѣлата система на сатрапия, която има началото въ Лондонъ и Парижъ, преминава презъ Прага, Бѣлградъ, Атина, Букурещъ, Варшава и Брюкселъ и вѣнецъ на която система е О. Н. въ Женева.

та Новопазарска околия? Не бѣше ли единъ именно, че до като не видимъ хората около Др. Вичевъ и Д-ръ Вичевъ въ комитетата обединени, Новопазарска околия нѣма да се помири?

Сигурно затова П. Господиновъ не дойде на сбирката свикана отъ И. К. на 11. IV. въ Нови Пазаръ, защото го бѣше страхъ. Какъ другояче ще се обясни. Да го застави цѣла една сбирка публично да си сжса приготвената резолюция, това не е малъкъ срамъ и Господиновъ, за да оправдае своето и два не самъ си е позволилъ да съкъми своя резолюция. Тежко и горко на добруджанската емиграция, до като има такива водачи, които не заслужаватъ да имъ се поменува дори името, а не да бждатъ секретари на И. К.

Сжщо и Пейчо Пейчевъ. Като дойде въ Нови Пазаръ, въпрѣки, че не бѣше посетена сбирката добре, той въ своята речъ не скри и призна голѣмитъ заслуги на Д-ръ Вичева и не скри какво, че въ XII редовенъ конгресъ сж извършили нередовности, за които самъ и той съжалява. Сжщо

и той се изказа, че изключаване трѣбвало да има, но трѣбвало да се подчинимъ на комитетата и да се подготвимъ и въ идния конгресъ да се изкажемъ и да наложимъ обединението. Но изглежда че г. Пейчевъ идва специално за Нови Пазаръ и наложено му е отъ И. К. да направи нѣщо въ тѣхна полза. Въпрѣки обаче, на всички натискъ за обединение, каза му се, че ако по добъръ начинъ не се споразумѣятъ и обединятъ ще бждатъ изринати съ лопата отъ цѣлокупната емиграция.

Той настоява да се вземе резолюция противъ излизането на в. „Св. Добруджа“ и „Добруджанско знаме“. Ние му казахме че в. „Св. Добруджа“ ще спре сама, ако се обединятъ и влѣзе Д-ръ Вичевъ въ комитетата, а той каза, че може да има обединение, но следъ като спре вестника.

Така изпатихме и него съ чокъ селямъ бабана, но безъ резолюция.

Печатаната резолюция е измислена и стѣкмена въ редакцията на „Добруджа“. Нека факсимилитъ подписитъ ни.

Лъжци сж и такива ще си умратъ. Селянскитъ отъ Сбирката

Резилъ станаха и въ Европа

Изпратено е до изпълнителния комитет на съюза на просветно-благотворителните два „Добруджа“ въ София, съ копие до „Бюлетина на съюза на добруджанските групи въ чужбина“, и в. в. „Добруджа“, „Свободна Добруджа“ и „Добруджанско Знаме“ — София.

Г-да,

Секретарят на Изпълнителния комитет на съюза „Добруджа“ е изпратил под № 1293 от 23 декември м. г. на г-н Вълев въ Берлин следното писмо:

„Драги съотечественико,

И. К. жалае да влезе въ връзки съ Васъ, за да може при случай да разчита на услугите ви. Вие сте запознати съ нашата борба за свобода и можете да разберете, откъде какъв характеръ ще биде помощта, която бихме искали отъ Васъ.

Съ настоящето ви изпращаме две резолюции въ 1 екземпляр, които използвайте въ интереса на дѣлото, както намеритъ за добре.

Въ очакване на отговора ви и подробно донесение за на правеното отъ Васъ, оставаме съ отлични почитания.

Секретарь на Изп. комитетъ:
(п.) П. Господиновъ.”

Г-нъ Д. Вълевъ, не бидейки добруджанецъ е счелъ за най-целесъобразно да предаде писмото и приложените резолюции на Берлинската добруджанска група. На събранието отъ 10. II. групата се занимава обстойно съ писмото, резолюциите и условията, при които е произведенъ 12-ия конгресъ на д-во „Добруджа“. Следъ изчерпателни дебати, групата взе тукъ приложената резолюция, която ви изпраща за сведение и за достояние на емиграцията въ България.

Секретарь на групата:
Стаматовъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Берлинската Добруджанска Група, по поводъ предаденото ѝ отъ г-нъ Д. Вълевъ писмо 1293 отъ 23 декември 1928 г. на Изпълнителния Комитетъ на Съюза на д-ва „Добруджа“ въ България, заедно съ резолюциите на 12 (Шуменски) конгресъ, изпратени му отъ секретаря на И. К. съ молба да бждатъ направени достояние на общественото мнение въ чужбина, въ събранието си на 10 февруарий т. г. рати единодушно:

1. Отказва да даде съдействие на сегашния И. К. и на всички ръководни органи на Съюза „Добруджа“, които не сж законно избрани при свободно проявена воля на добруджанската емиграция въ България, а сж наложени въ резултатъ на бруталенъ тероръ, упражненъ отъ страна на насилниците отъ В. Д. Р. О. съвмѣстно съ полицейските власти, при подготовката и изнасянето на 12 конгресъ въ Шуменъ.

2. Берлинската Добруджанска Група не може да признае за законни резолюциите на Шуменския конгресъ, наложени на конгреса съ насилие и въсредъ протести. Тя обслужва партизанските цѣли на определени партийни групи въ България и не съответства на интересите на добруджанската емиграция и освободителното движение. Съ изнасянето имъ въ чужбина, сжествува опасността да бжде изложено добруджанското движение, като инструментъ въ ръцете на известни български политически течения и групировки.

3. Извършените изключения на видни добруджански дейци — основатели и водачи на добруджанското емигрантско движение въ България — групата намира не само противоустановни, но и противодобруджански. Съ изключванията се услужва само на враговете на добруджанската свобода. Съ тѣхъ се предизвикватъ и разгарятъ взаимни борби и съюза се тласка неизбѣжно къмъ разединение, разстройство и унищожение. Масовиятъ отпоръ, който И. К. среща при опитите да наложи шуменските резолюции и специално резолюцията по изключванията, показва че емиграцията е решителенъ противникъ на насилническата и антидобруджанска политика на сегашното ръководство. Берлинската Добруджанска Група сжщо не може въ никой случай да стане проводникъ на тази политика; осъждайки я групата отправя братски апелъ къмъ всички добруджански емигранти да положатъ всички усилия за анулиране решенията на насилническия конгресъ въ Шуменъ и за създаване на ръководство при свободенъ изборъ, ползващо се съ доверието на емиграцията. Само на такова ръководство добруджанци въ Берлинъ ще уважатъ съ готовностъ пълно съдействие, при дейността му за защита каузата на Добруджа въ чужбина.

Черковните борби въ Украйна

Черквата оржда за колонизация на Украйна

Терорътъ надъ украинското население въ Полша се увеличава. Къмъ униженията, конфискацията на земята и икономическото потисничество, политически насилие, днесъ се прибавятъ и религиозните ограничения. Противъ източно православните си служатъ съ униятитъ, а противъ униятитъ съ католиците.

Униатизма е едно старо полско изобретение. Въ 16 в. когато антагонизма между двете части на империята — прибалтийска и черноморска, тогава още поляците се домогваха до надмощие съ своя католицизмъ надъ източното православие. Тогава тѣ си послужиха съ униятството. Подкупиха нѣколко украински свещеници, които подписаха въ 1599 г. въ Брестъ-Литовскъ съюза си съ Римъ.

Украинците бързо разбраха играта на поляците, които цѣлѣха тѣхното пълно подчинение. Фанатизирани, тѣ започнаха една истинска война и поляците се провалиха. Тѣ бѣха заставени да се откажатъ отъ една голѣма частъ отъ Украйна. Религиозната борба обаче продължаваше близо единъ вѣкъ и половина.

Полша нищо не разбира и не научи въ тая борба. Най-големите исторически поуки тя не почерпи и днесъ отпочва сжщата борба, която я води къмъ нова катастрофа.

Настоящата резолюция да се изпрати на И. К. на Съюза д-ва „Добруджа“, съ копие до „Бюлетина на Съюза на Добруджанските Групи въ Чужбина“ в. в. „Свободна Добруджа“ и „Добруджан. Знаме“. Берлинъ, 10 февруарий 1929 година.

Р. С. Тия две резолюции, И. К. на Съюза Добруджа и в. „Добруджа“ сж получени преди два месеца, но и до сега не сж напечатани. Ние не ги печатахме своевременно, защото едва сега ги получихме съ обяснение, че и по-рано ни сж изпратени. Ние обаче не сме ги получили. И. К. ги е получилъ. Той и други пъкъ е посѣгналъ на наша телеграфна и писмена кореспонденция. Самъ социалъ фашиста А. Господиновъ го призна въ една статия, но ние имъ прощаваме, защото гърбавия само гроба ще оправи. Да занемаваме прокурора съ тая работа не е нашъ занаятъ. Пощата е виновна, но кой ще ѝ дири и на нея смѣтка. Село безъ кучета.

Едно малко село въ Волиния — с. Жабче брои 520 души население, отъ които 500 сж украинци — източно православни и 20 унияти, създадени чрезъ подкупъ или тероръ съ цѣль на колонизация. Тая система се прилага въ цѣла В. линия, въ Педлиши, въ Полиезия, въ Колмъ и въ всички стари руски провинции.

Въ с. Жабче е имало една стара източно православна черква. Щомъ се изфабрикуваха 20 унияти посегнаха да изематъ тая черква принадлежаща на 500 украинци.

На 26 февруари последните сѣ събиратъ и протестиратъ въ момента, когато полицията отишла да отнеме черквата и я предаде на униятитъ.

Дошла и армия. Украинците източно православни съ свещениците си сѣ затварятъ въ черквата. Блокирани, тѣ тамъ стоятъ осемъ дни — безъ храна, безъ вода, въ една студена и тежка зима. Най-после насилва се вратата и сѣ пристѣпъ, войската нахлува и започва изтезанията надъ затворилото се население. То е било вече полумъртво отъ гладъ, жажда и студъ. Звѣрски е било бито и пешкомъ е откарано въ Луцкъ. Много сж заболѣли и измръли въ пътя. Живите отвеждатъ въ сжда да бждатъ сждени за престѣпления срещу сигурността на държавата.

Тѣй „демократическа“, славянска и християнска Полша на Пилсудски играе ролята на носителъ на западната цивилизация въ Изтока и създава бариера срещу „варваризма“.

Въ цѣлата тая политика католицизма носи голѣма отговорностъ съ своето престѣпно участие въ полския империализмъ.

Католическата черква не е престанала да води смъртна борба съ източното православие въпреки всички декларации за миръ въ човѣчеството, чрезъ съюзъ на черквите. Това е нова система демагогия отъ империалистите за приспиване на народите.

Католическиятъ митрополитъ Фулманъ въ Люблинъ и неговия помощникъ Челионскъ въ Луцкъ вършатъ отвратителната полска политика на денационализация въ Украйна. Но както въ миналото, когато днешния папа бѣше нунций въ Варшава не можа съ успѣхъ да завърши колонизацията, така и сега не ще успѣятъ.

Духовниците казватъ, „който копае гробъ другиму, той самъ пада въ него“.

Една престѣпна

експлоатация съ български интереси

Заинтересовани хора съзнателно и съ една фразираща нахалностъ заблуждаватъ общественото мнение въ България, около спасителната роля на международния съюзъ за О. Н. Създадоха си синекюра около това д-во. Напоследѣтъ пакъ се заговори за застрашените български интереси и че наложително ставало да се извадятъ отъ българските каси нѣколко десетки хиляди лева, за да се направи разходка до Мадридъ, та да се „спасявало“ България. Нещастна България, какво би направила, ако нѣмаше подобни паразити!

Между това ние имаме възможностъ да узнаемъ дневния редъ на 13 пленарно събрание на д-вото за О. Н. което ще стане въ Мадридъ на 20 до 25 май т. г. Въ него отсъствува всѣкакъвъ въпросъ за българските малцинства, нито за прословутата резолюция по българските репарации.

Да оставиме настрана слабото значение сведено до нула на това д-во, но не може да не изразимъ своето възмущение отъ усвоения отъ известни лица маниеръ на шантажиране за изнудване. Направиха го занаятъ.

Нѣма ли фактори да притжатъ най-после тия престѣпни апетити?

За гиризлитѣ статии въ Добруджа

по задачите и тактиката на движението

Гиризлитѣ работи на А. Стояновъ, другарятъ му социалфашиста А. Господиновъ продължава вече въ три статии да преживя, като трѣвопасно говедо въ колонитѣ на в. „Добруджа“.

Стара изтъкана фразеология. Баласть отъ думи. Животътъ е много напредъ. Десетгодишната летаргия на ленивца го е направила некадъренъ дори да уважава и собственото си достоинство.

Добруджанци, откажете всѣка подкрепа на полицейския изпълн. комитетъ, натрапенъ отъ блока на бандитите на В. Д. Р. О. начело съ Ив. х. Ивановъ и социалъ патриотарите на чело съ А. Господиновъ.

Черната Сѣнка

Федерация. . .

Нашиятъ студентъ, когато чуваше думата федерация изтрѣпваше. Нѣщо, като че ли го караше да се озърта наоколо си, да не би нѣкой да чуе и да го види, че и той е между присѣстнуващите.

Защо? Отъ къде бѣше тоя страхъ, ей Богу не можеше и сега още да каже. Зная обаче, че не бѣше само той. Трепваха и страховито пооглеждаха наоколо си и много други.

Зименъ день бѣше, когато посетихъ едно събрание. Говореше единъ господинъ и често поменаваше, че бжда-

щето на балканските народи е въ федерацията. Нашиятъ студентъ примръ. Поогледа се наоколо си — всички му сж познати. Имаше негови другари отъ детинство. Имаше стари хора — мъже и жени, като че ли всички сж познати и близки. Гушеше се между столовете, да го не видятъ, че е тамъ, а другитѣ на всѣка дума „Федерация“ ръкоплѣскаха до сжсване. Задуши се, понадигна се и поиска нѣкакъ си незабѣлзано, да се измъкне, да изхъркне на улицата, та да му олекне. Нѣщо силно го душеше, като че ли сърдцето ще му се пукне.

Следъ последната лекция студентите изъ робската Родина имаха събрание.

Колко е мила тя! Родна земя! . . . Детски спомени! . . . Родни чувства по баща, майка, братя, сестри, близки, приятели! . . . А Дунавъ! . . . Колко радости, колко страдания не-престано влачи той съ мжнитѣ си води! . . .

Да, ще иматъ заседание. Председателътъ, единъ младъ енергиченъ селякъ, синъ на селски даскалъ отъ крайдунавските села, обявява „важенъ дневенъ редъ“. Трѣбва да отидатъ всички.

Часътъ е седемъ. На събранието сж всички студенти, надъ петдесетъ души. Браво. Како значи съзнание за Родината, съзнание за дългъ къмъ родни

братя, къмъ родна земя, окована въ робски вериги.

Председателътъ заема мѣсто си. Тишина.

— Другари, подема той, ние сме рожби на заробена земя. Нашите братя се денационализиратъ и асимилиратъ. Правата и свободите на човѣка сж погасени отъ една чужда за народа олигархична власт. Честта на нашите майки и сестри се газы отъ жалки човѣшки изчадия, орждия на тая власт. Имотътъ и трудътъ на населението се ограбватъ отъ хищници и никой не повдига гласъ на протестъ, никой не се явява въ защита на тоя измжченъ и изстерзанъ народъ. А днесъ тѣй много се приказва за правата на човѣка, за самоопредѣление на народите. Ние сме синове на тоя измжченъ народъ. Ние сме неговото бждаще. Ние трѣбва

да бждеме въ негова услуга защото това което направиме днесъ, никой другъ не може да бжде виновенъ за последиците утре. Лозето не ще молива, а иска мотика. Ние трѣбва да се просѣтиме, за да бждеме полезни на нашия народъ. Знанията, които ни се даватъ въ университетите, не сж достатъчни за живота.

А той върви и бързо крачи напредъ. Ние трѣбва да го следваме. Ние трѣбва да крачиме съ двойни крачки, за да го настигнеме. Ние трѣбва да разбереме защо нѣма спокоенъ и сигуренъ животъ за хората? Защо тѣ се каратъ, какво ги дѣли, защо се изтрѣбватъ? Защо не могатъ да се разбератъ? Не могатъ ли да заживѣятъ въ миръ, любовъ и братство?

Това университета не ни дава. Назначението на насъ е

Протестна резолюция

До М-ръ Председателя.
в „Добруджа“, в „Своб.
Добруджа“, в „Добруд.
Знаме“, в „Македония“.

Получихме следните резолюции протести:

„Добруджанската група в Грац—Австрия, се занимава с станалите напоследък тревожни събития всред добър емиграция в България, като се обърна особено внимание на решението на българското правителство за разтурването на Добр. Мл. Съюз, както и на предателската роля на Изпълнителния комитет на социал-предателитъ спрмо освободителното движение на добруджанци.

Намира това решение на българското правителство, като едно посегателство спрмо интереситъ на поробен добруджански народ и емиграция и напълно неоснователно и противозаконно, решение, което се явява всецело въ услуга на враговетъ на добруджанската свобода.

Настоява за неговото немедленно отмянаване.

Осжда напълно противобуджанската политика на самозвания социал фашистки комитет и му изпраща своето презрение.

Заплашванията съ убийството на видния добруджански деец Д-ръ П. Вичевъ, от страна на карьериститъ въ добруджанското движение, извиква нашето дълбоко възмущение и погнуса. Но и това не ще имъ помогне.

Заявяваме, че не сме получавали никакви писма за съдействие от Изпълнителния комитетъ. Но и да бихме получили, нашиятъ отговоръ билъ: не съдействие на васъ народни убийци и предатели, а борба смѣла и енергична до ваше окончателно сгромоляване.

Изказваме своя енергиченъ протестъ срещу цѣлата тая верига отъ посегателства и насилия надъ борящитъ се добруджанци.

Апелира къмъ всички честни и искрено обичащи своята родина добруджански младежи за по-голяма сплотеностъ и засилване редоветъ на борческия Добр. Мл. Съюзъ, за осъществяване заветитъ на нашия легендаренъ Дочо и неговитъ достойни другари,

Секр. на групата: Сербезовъ

Берлинската Добруджанска Група, въ общото си събрание на 28 мартъ т. г. като се занима съ изнесеното въ бр. 50 на в. „Свободна Добруджа“

готвящо се съ знанието на И. К. убийство противъ редактора на в. „Свободна Добруджа“ — Д-ръ П. Вичевъ, както и съ вестта за покушението върху Добруджанския Младежки Съюзъ, констатира засиления курсъ на полицейския И. К. за преследване на всичко будно и честно мислящо всредъ добруджанската емиграция въ България.

РЕШИ:

1. Протестира срещу предателското и престъпно поведение на Изпълнителния Комитетъ на Съюза на Д-ва „Добруджа“ и прикриващата се задъ него обирническа банда В.Д.Р.О., които въ борбата си противъ останалитъ върни на добруджанската свобода ратници, иматъ за средство само доноситъ, предателството и убийствата.

2. Протестира противъ готвящия се ударъ върху Добруджанския Младежки Съюзъ, за чието разтуряне се настоява предъ властта съ погнусителни доноси и шантажи отъ страна на нислическия и незаконенъ Изпълнителенъ Комитетъ. Добруджанскиятъ Младежки Съюзъ въ България е единствената борческа организация, извикана отъ историческата необходимостъ да обедини ратуващитъ за свободата добруджански младежки сили и всѣко посегателство върху Д.М.С., отъ дето и да иде то, обслужва само подтиснителскитъ интереси на ромънскитъ тиранни.

3. Изпраща братски приветъ на доблестнитъ борци въ Добруджа и въ емиграция, които при непосилни условия държатъ високо чистото знаме на независимостта на движението и свободата на поробена Добруджа, и апелира къмъ добруджанското население и емиграция, въпрѣки всичко да се сплотятъ масово около това знаме за сериозна и решителна борба противъ всички врагове на добруджанската свобода до извоюване свободата и независимостта на Добруджа.

4. Настоящата резолюция да се изпрати до Изпълнителния Комитетъ на Съюза на Д-ва „Добруджа“, съ копие до пресата.

Берлинъ, 28 мартъ 1929 г.

Четете „Св. Добруджа“

Репарационната проблема

Заплашвания къмъ Германия

Два месеца вече стана отъ като финансовитъ експерти на голѣмитъ победители и победена Германия разискватъ въпроса около германскитъ репарации и тѣхното комерсиализиране. Голѣмата спѣнка се появи и остана на замръзала точка по размѣра на годишнитъ вноски. До като Франция, която държи да бжде обвързана финансово, колкото се може повече Германия, като държеше върху Доусовия планъ да се изчислятъ годишнитъ вноски на 2¹/₂ милиарда златни марки за 57 години, германцитъ предложиха 1,450 милиона, които увеличиха до 1,650 милиона за 37 години.

Раздразнението се внесе. И двѣтъ страни останаха неотстъпчиви отъ своитъ искания. Французитъ заплашваха Германия съ убиване на нейния международенъ кредитъ. Американскитъ експерти представяваха кредиторитъ на цѣла Европа и за чиято дума всички държатъ направиха нови предложения. Тѣ пледиратъ, че Германия ще се съгласи на 1,750 милиона годишно за 37 години, за окончателното уреждане на всички репарации. Германскитъ делегати още не сж си казали думата. Споредъ в. „Чикаго Трибунъ“ това предложение щѣло да бжде възприето. Германския в. кѣ „Куриръ де ла Бурсъ“, обаче казва, че това може да излѣзе единъ балонъ, защото всички изчисления, на Паркеръ Жилберъ, на които се базираха и изчисленията на победителитъ се указаха неотговарящи на германската икономическа действителност.

А Газетъ де Восъ пише че нѣма какво да се безпокои Германия отъ френскитъ заплашвания. Най после това, което днешната експертна комисия изработи може да послужи като база на бждещи преговори. Между това на германската банка се появило едно безпокойство съ търсене на чужди девизи, главно долари. Дойчебанкъ е декларира, че цѣлата изкуствена атмосфера създадена отъ Франция цели да компрометира германския кредитъ и да провали курсъ на марката и по тоя начинъ да наложи на всѣка цена Германия да приеме условията на победителитъ. Днесъ имперската банка разполага съ златенъ стокъ на 2 милиарда и 178,897,000 зл. марки

Голѣми предлагания на марката се явяватъ презъ Амстердамъ. Райхсбанкъ излиза на среща и заявява, че тя ще поддържа официалния курсъ на долара 4.2175 зл. м. и ще удовлетворява всички искания. Споредъ Берлинеръ Тагеблатъ Райхсбанкъ е продала отъ 8 до 10 милиона долари за да задоволи нуждитъ на пазара, но е решила да не допусне увеличение на сконтото.

Всичко това показва, че чрезъ финансови сътресения и засѣгане чувствително международния кредитъ на Германия банковитъ магнати искатъ да ѝ наложатъ унизителни финансово икономически обвързвания, да я заробятъ окончателно, за да не бжде способна да надига глава. Тази е цѣльта на победителския банковъ капиталъ по отношение на всички заробени народи.

Конференцията по обезоръженията

Отъ 15 м. м. въ Женева заседава комисията по обезоръженията.

Представителтъ на Съветска Русия се яви съ ново предложение за прогресивното процентно намаление на въоръженията въ разнитъ държави съобразно съ количественитъ контингенти войски, които държатъ на кракъ.

Това предложено е предизвиква голѣмо раздразнение особено въ английския представител Лоуденъ, който председателствува и конференцията. Той дори отказва да сложи на разискване това руско предложение, въпреки присъединението къмъ него на германския и турски представи-

тели. Въ своето нервно раздразнение, председателствущия изпадна въ една безтактност, която остави лошо впечатление.

Очевидно е, че на всѣко съветско предложение се гледа съ преднамѣреностъ и дава мѣсто на много умозаключения, едно отъ които тѣй настойчиво се поддържа, какво конференцията за обезоръженията не цѣли никакво обезоръжение, а е едно отъ срѣдствата на империалистическа Европа да изгладни извѣстни разполагания, да сблужи и координира въоръженията на всички подтисници противъ унищожението на съграденния

сатрапнически миръ около Парижъ. И като най-опасенъ елементъ който крие въ себе си революционния духъ се сочи Съветска Русия.

В. „Le Temps“ по сжщия поводъ пише, че сжществува страхъ преди всичко въ исканиято за намалението на въоръженията както се предлага отъ Съветска Русия, защото въ него имало нѣщо много егоистично, криещо революционизма.

Сжщото е било и съ предложението на германцитъ, които претендиратъ да получатъ правото и тѣ свободно, да се въоръжаватъ, защото другитъ не се обезоръжавали.

Вестникитъ казва, конференцията не трѣбвало да се подава на частни акции.

Не се криятъ значи намѣренията на победителитъ да насочатъ и решенията на тая конференция къмъ защита на тѣхнитъ интереси. И важното което трѣбва да се отбележи, то е, че и американския делегатъ Гибсонъ усвоява френското и английско гледище, че сигурността на всѣка нация зависи отъ стойността на нейната национална армия по задължителната военна система.

Явно е, че за победителитъ тоя принципъ означава пълна свобода въ развитие на военнитъ имъ сили.

Такова право и такава свобода, обаче се отказва на другитъ. Отказва се на Германия, отказва се и на всички победени.

А това говори, че победителитъ не желаятъ никакво обезоръжение. За това графъ Бенсдорфъ бѣше правъ, че обезоръжение ще има само, когато народитъ го наложатъ.

Бръснете се при добруджанецъ!

Нашиятъ добъръ приятелъ и съотечественикъ ХРИСТО ГОЛѢМИНОВЪ, бръснарь, прави 10% отстъпъ въ полза на Мл. организация отъ брутния приходъ на всички лица добруджанци и тѣхни приятели, които се бръснатъ и подстригватъ въ

неговата бръснарница

находяща се въ пасажъ „Св. Никола“ № 13 и клонътъ въ

Добруджанския кварталъ. За цѣлта е оставена тетрадка въ бръснарницата. Н-вото на групата апелира къмъ всички добруджанци, да си взематъ бележка отъ горното и като се бръснатъ въ горнитъ бръснарници, да искатъ тетрадката и записватъ сумитъ, които плащатъ

да нагазие въ тая пространна областъ на живота, ако искаме да бждеме полезни на себе си, утрешния денъ на родината и на нашитъ братя. Въ тоя редъ на мисли, ние решихме да устроиме редица реферати, и поканихме известни лица, за да ги изнесатъ. Между разнитъ теми, поставихме и тая за „Федерацията“.

Голѣма радостъ обзе всички.

Ще има да чуятъ и да научатъ много нѣща.

Нашиятъ студентъ слуша съ затаенъ дѣхъ и всѣка дума на председателя извикваше съ слзи у него.

— Защо се каратъ, какво ги дѣли, защо се изтрѣбватъ? Защо не могатъ да се разбератъ? Не могатъ ли да заживѣятъ въ миръ, любовъ и

братство?...

Тия думи се връзаха дълбоко въ съзнанието му. И защо не?... Но думата „Федерация“ пакъ го жегна. Пакъ се огледа наоколо си, дали нѣма нѣкой да го види. Пакъ трѣпки ползиха по тѣлото му.

Опредѣлиха се датитъ за рефератитъ. Натовари се комисия съ уреждането имъ и намиране на салонъ. Нашиятъ студентъ бѣше между избранитъ.

Добъръ денъ господинъ домакинъ. Ние сме студенти отъ заробена земя. Устройваме редица реферати за разширяване на нашитъ познания. Искаме да станемъ добри синове на нашия народъ и да се боримъ за най-голѣмото негово добруване.

— Браво!

Господинъ домакина възхитенъ, не ги остави да се доизкажатъ. Искате значи нашия салонъ Отлично. Имате го. Но ако мога да зная, на какви теми ще бждатъ рефератитъ, които ще се четатъ?

— За Обществото на Народитъ, за правата на поробенитъ, за борба срещу международната сатрапия, за свободитъ на човѣка, що е нация, за федерация на балканскитъ народи и подтиснатитъ народи въ Европа...

— Какъ? За федерация ли? Какъ смѣте! Кой смѣ да говори за федерация?

— Д-ръ Стокманъ...

— Какво!... Тоя народенъ предателъ...

— Но господинъ домакинъ вие ни оскарбвявате.

— Това е комунистическо прикритие...

— Моля, господинъ Домакинъ, зле сте информирани.

— Не ме учете вие мене! Азъ запасенъ офицеръ, знамъ какво значи федерация. Въ казармата още ги учехме тия работи. Вие въ казармата били ли сте?

— Не още, господинъ Домакинъ...

— За народни предатели салонъ не давамъ Такава е заповѣдта на главния ни директоръ, който макаръ и да е широкъ социалистъ, но е добъръ патриотъ.

Нашиятъ студентъ преди още да чуе последната дума на господина Домакина, се изхлузи грезъ вратата и презъ две, презъ три стѣпала изкочи на улицата. Отиде си и се тръшна на леглото. Цѣла нощъ

не заспа. Измъчваше го мисълта, че при близки братя, на роденъ езикъ, не можа да разбере що е федерация. Страхътъ го напусна, но реши да отиде въ Швейцария, въ тая чужда страна, при чужди хора, въ чуждъ университетъ, да види съ очитъ си и на чуждъ езикъ да научи що е федерация.

Следъ години ние видѣхме нашия студентъ доста възмъжалъ всредъ родни братя и сестри, учеше народа на братство, любовъ и търпимостъ подъ знамето на балканската федерация, а господинъ домакина прегърбенъ и побѣлѣлъ, повече глухъ, отколкото порано, продължаваше да напомня за неговото славно време въ казармата.

СВОБОДНА ТРИБУНА

Личности, движения, фарсове

Става повече от ясно, за всички добруджанци, че целта на организацията е, да стане мощен фактор. А това може да стане само, когато поставените личности да я ръководят нагаждат дейността си съобразно промените в условията. Нима въпроси, по които тия личности могат безотговорно да се отделят от колективната воля на тая организация и всички, който изкориства организацията, остава сам, като култивира в околното малцинство сжигат разни качества. След петгодишните констатации публично и по-отделно започва се разяждането на ръководните тѣла от тая гангрена и не дава живот на организацията, освен изкуствените инжекции на случайни пройожи усъвършенствували само партийните си попълзновения, да прокарават през тая партизанска призма задачите и тактиката на едно движение.

Времето носи и ще донесе много още отговорности, както пред историята, така и пред емиграцията от Добруджа за тия личности, които чрез една пагубна и злокачествена двойственност, тормозят едно движение, което заслужава по-друго място в обществения живот. Долу въ масата е залегнало затаена умраза и желание за мѣст към такива карьеристи, опрѣни на властта.

Какво обаче може да се каже за изхода от това положение, когато не се схваща дълбокия смисъл на историята на това движение, че въ него е липсвало най-важното въ тоя обществен организъм, а именно *самокритиката*.

Само тя е, която свързва върховете на организацията съ масата, въ която въртата за честно служение на дѣлото е отдавна загубена. Чрез нея се издигат достойни за призаанieto си деятели и който я отрича или чрез механически конгресни решения иска да я задуши, остава горчиво излъганъ, че е изпълнилъ достойно дѣла си.

Не се нуждае това движение от закани и заплашвания, не се нуждае от задкулисни шушукания, не се нуждае и от перифразията, че не съществуват идеини различия.

Различия има и ще има. Тѣ обаче не сж от естество да разединяват движението, а да се предпочете по принципъ кое е по-вѣрното, по правото, да видишъ, че близките задачи на организацията не сж още достатъчно добре осветлени за съзнанието на цѣлокупната емиграция, да се култивира, просаѣти и приеме борческия духъ на самопожертвувателност, самоотверженост, честност и всичките добродетели, за едно свещено действие и служение на свѣтлата кауза.

Крайно време е вече да се проникнемъ отъ съзнанието, за да се отстранят по начинъ безболезненъ вредните личности — на бездейността.

Историята ни дава примѣри и доказателства произхождащи отъ нашето движение, че всичко до сега сторено, без да отговаря на нуждите на организацията, не е съ времето а е единъ фарсъ.

Ако позицията заета отъ последния конгресъ се харесваше за нѣкои, като изразъ за мѣстъ сега съ партийния и отенъкъ се усеща твърде болезнено въ цѣлата емиграция. Налага се опомнюване и то на време, защото то ще е двойно по-полезно.

Прочие, пожелавайки шото свикването на конгреса да стане по-скоро, налага се до тогава приемането на организационния преходен режимъ, който зависи изключително отъ Изпълн. комитетъ. Той трѣбва да насочи своята дейностъ правилно и не злорадства, че на една страна се поставя бариера, тъй като не сж тѣ, последното наше сръжие за по-високо съзнание, а братската солидарност е залога на мощната сила толкова необходима за други общи борби.

Времето налага, когато виждаме, че едно малцинство, благодарение своята култура, жилавост и отстояване на своите права получава вече резултати въ своите борби въ Ромъния. Такива трѣбва да станемъ и ние, и тогава само ще крепне въртата ни въ осъществяването нашия свѣтълъ идеалъ.

„Свободна Добруджа“

Alba Julia

Мѣстото имъ е въ Карлуково

Провадия, май 1929 г.

На 3 т. м. и ние бѣхме сподели отъ секретара на полицейския комитетъ Господинъ. Свика ни на събрание, за да ни даделъ отчетъ за конгреса, защото нашите делегати и до сега това не бѣха сторили.

Разправя ни Акциуня Булгарска за донанмитъ на конгреса и подчерта, че съ изключването на нѣколко души, организацията се била очисти-ла отъ вѣдните бацили.

Запитанъ, властенъ ли е конгреса да изключават, отговори, че билъ властенъ, защото по-рано билъ измѣнилъ устава и дали право и на конгреса да изключават, та тогава го направили.

— Ами защо нѣмахте подобенъ обявенъ дневенъ редъ, както по измѣнение на устава, така и по изключванията, та конгреса да извикаше и изслуша и изключенитѣ?

— Всѣки случай знайте, че онова което разяждаше организацията е очистено вече.

Завалията Акциуня Булгарска хичъ не подозираше, че всички, които го заобикаляха и слушаха принадлежеха именно отъ страната на изключенитѣ.

Разправя ни той, какъ сж го посрѣщнали въ Нови-Пазаръ и какъ всички били съ него, съ изключение на нѣколко делегати отъ селата, но които после и тѣ се присѣдинили къмъ него.

— Но защо, като тъй било въ Нови-Пазаръ ви наложило и вие си скѣсхте резолюцията и защо втори пътъ не отидохте въ Нови-Пазаръ за 11 т. м., а телеграфически искахте да се изпрати П. Пейчевъ?

Излъга сжщо, че въ Ески-Джумая всички били съ полицейския Изп. Комитетъ.

— Младежки Съюзъ, казва Акциуня Булгарска, това сж 5—6 души комунисти и полицията е противъ тѣхъ.

— Е разбира се, щомъ и полицията е противъ тѣхъ, то е мѣрило и за полицейския комитетъ. Ами вие лично не отидохте ли да получите архивата и чакайте долу въ зданието, за да ви се предаде?

Пунгашка благотворителност

Гавра съ нещастнитѣ бѣжанци

Въ голѣмитѣ американски градове, населението е свикнало да изхвърля нощъ презъ прозореца на улицата всички непотрѣбни и изхабени вѣщи. Въ тъмни зори минаватъ коли и прибиратъ тия вещи, които се отправятъ въ разни фабрики, за да ги преработватъ или пъкъ се даватъ на благотворителни да да правятъ „благотворение“ на ориента. Така стана въ последно време и у насъ.

Изпратени бѣха въ голѣми количества разни скжсани долни дрехи, обуша безъ подметки, износени дрехи и пр. Между тия вещи имало нѣкои по-запазени. Получава ги Червения Кръстъ. Този последния ги раздава на разнитѣ два между които и д-во Добруджа, за софийскитѣ и провинциални бѣжанци.

Македонскитѣ братства отказватъ да получаватъ тия парцали, защото македонскитѣ бѣжанци иматъ по-друго мнение за себе си.

При все това съ мизерни вещи се върши една престижна гавра съ бѣжанцитѣ отъ д-во Добруджа. Две дами отъ коконския комитетъ, които сж жени на чиновници и пенсионери, добре плащани, простираятъ своите благоволения първо върху себе си и близкитѣ си и ругаятъ всичко онова, което било съ Вичева.

Констатирани сж кражби на подбрани по-хубави дрехи, намѣрени сж чорапи скрити въ клозета.

Други пъкъ нощъ ходили, отваряли канцеларията, крадели по-добритѣ вещи и ги продавали. Завчера единъ стражаръ билъ застаенъ да изхвърли отъ канцеларията единъ отъ подозренитѣ крадци. Оби-скрянъ единъ отъ раздавачитѣ на тия нѣща, намѣрили у него нѣколко комбинизони.

Коконитѣ обаче, сж на честъ. Тѣ продължаватъ своето благотворително дѣло съ домашнитѣ си кесии.

Но нѣщо друго, изпѣждани сж бедни вдовици съ по 2—3 деца, защото принадлежали къмъ противното крило.

Каквито сж парцалитѣ, които раздаватъ, такива сж и души-тѣ на ония, които ги раздаватъ — долни, скжсани, опанни, мръсни, — да плюешъ и да заминешъ. Та като казваме, че пунгашки е и комитета му и настоятелството, въ това две мнения вече нѣма.

Добруджанци, връщайте органа на социал-предателския изпълн. комитетъ в. „Добруджа“

Нека почувствуватъ презрежието ви.

Защо после се отказате да я получите? Вие не писахте ли и не подписахте ли писмото № 558 по тоя случай?

— Това не е вѣрно. Не било вѣрно! Знаеме ние ролята на социалъ предателитѣ. Познаваме отдавна Акциуня Булгарска, че той е само за циркаджийски палячо, но днесъ е вече кандидатъ за Карлуково.

Да не бѣха старитѣ хора, които присжствуваха, ние съ екрамъ и салтанатъ по силн-стренски щѣхме да го препратиме, но нѣма какво и полицията е до него.

Нека се видятъ на какво дереджесстигнало хората отъ полицейския комитетъ въ очитѣ на добруджанския народъ.

Признания и атестация

на единъ полицай за социалъ-предателския И. К. С-ие В. Д. Р. О.

Русе май 1929 г.

Моля дайте мѣсто въ вестника си на следния ми разговоръ съ единъ полицейски агентъ въ околнѣта ни, който е билъ случайно изпратенъ въ Шуменъ по време на добруджанския конгресъ.

Той каза: „Ние се чудимъ, защо ни пращатъ насъ полицията въ Шуменъ. Отидохме. Тамъ бѣха събрани агенти отъ Варна, Русе, Шуменъ, Разградъ, Кеманларъ, Балбунаръ и други. Почнаха да ни викатъ и ни заповѣдаватъ да отидеме при прононсиранитѣ вичависти, соче-ха ни ги по-менно и димъ кажеме да си налагатъ парцалитѣ, че и друго има, а на други да наложиме да напустнатъ гр. Шуменъ. Заповѣдаше ни се отъ хората на Комитета и ВДРО: х. Ивановъ, Сл. Алексиевъ, Айдемирски, Т. Христовъ, Господиновъ и т. н. Широкиѣ социалисти и хората на ВДРО бѣха заедно, ширеха се изъ Шуменъ, пос ояно се събираха и най-сетне изплѣтоха си кошницата.

„Следъ конгреса, около празницитѣ, една банда отъ ВДРО минаватъ отатѣкъ и ограбили много хора. Открадватъ коне и ги прекарватъ отсамъ. Стопанитѣ идватъ тука да си дирятъ добитѣка. Намиратъ ги.

„Това било хора на революционна дейностъ! Мародери! Чудно е какъ можете да довърявате и да крѣпите още единъ подобенъ комитетъ! Тукъ по границата ние нѣмаме спокойствие отъ тия хора. Цѣлата ни работа се състои да пзиме границата отъ тия мародери въ „революционни“ одежди.

„Моятъ апелъ къмъ добруджанци е да ги презратъ и да ги отстранятъ отъ ръководството на организацията. Тѣ сж голѣми пакостници и постоянно ни безпокоятъ“.

Тѣ казва още единъ полицейски агентъ, който е билъ между многото специално изпратени полицайи въ Шуменъ да избиратъ социалъ-предателския комитетъ. Ето защо не приематъ предлаганата канкета.

И. С.

Долу маскитѣ!

Комитета на тримата и малкото съглашение

Комитетътъ отъ тримата избрани отъ съвета на О. Н., за да приематъ всички изложения отъ заинтересованитѣ страни по предложението на Стреземанъ и Дандюранъ въ връзка съ процедурата по въпроса за малцинствата предъ О. Н. се вече събралъ. Той притежава 17 подобни предложения.

Никога не сме страдали отъ наивността да допустиме за единъ дори моментъ, че О. Н. и неговитѣ всевъзможни комисиони сериозно се занимаватъ съ правата и свободитѣ въобще на хората, защото сме убедени, че цѣлото О. Н. е една креация на победителитѣ и подтисницитѣ, които създадоха договоритѣ за миръ, и които иматъ всичкия интересъ да поддржатъ създадения редъ на насилия върху живота на десетки милиони човѣшки същества.

Споредъ една телеграма отъ Лондонъ, комитетътъ на тримата въ заседанието си на 30. V. се занимавалъ съ протеститѣ и меморандумитѣ на Малкото

Побой надъ младежи

Хърсово, май 1929 г.

Когато четемъ обвинение срещу добруджанския изпълнителенъ комитетъ, като се нарича „полицейски“, „дедетивски“, сърдцето ни се кжса. Защото не се отнася до нѣколко личности, които сж въ него, но добруджанското име. Бактисали сме отъ обвиненията, поради отаратителнитѣ дѣния на хората отъ В. Д. Р. О. че добруджанци сж конкредци и кокошкарѣ. Пет-десетъ души вършатъ, а цѣла двадесетхилядна емиграция тегли и се черви отъ срамъ.

Какъ тия хора, въ натрапения съ бандитизма на шайкитѣ отъ В. Д. Р. О. комитетъ не се срамятъ?

Взмутени останахме, когато тукъ по селата дойдоха младежи отъ младежкия добруджански съюзъ съ неговия председателъ Ст. Конаклиевъ и шуменската полиция се престава, като нареди веднага да бждатъ арестовани и откарани въ Шуменъ. Тамъ сж ги били и заплашвали.

Нѣкога шитѣ чорбаджии, турски мекерета, каквито въ Шуменъ имаше много, тъй издаваха и преследваха чапкѣнитѣ — младежи, които будеха народа.

Дали и днешнитѣ не сж тѣхни крѣвни внуци?

За социалъ-предателитѣ обаче по границата е свободно макаръ, че по тѣхна инспирация, тѣхни другари да вършатъ най-голѣмитѣ издевателства надъ угнетеното и измжчено добруджанско население. Широкиѣ социалисти П. Господино и П. Пейчевъ свободно се ширатъ изъ Шуменски, Варненски и Русенски окржжи. Тѣ свободно уреждатъ сбирки за да се хайдутува изъ Добруджа. Тѣхнитѣ сподвижници всички сж разбойници отъ ВДРО. Противъ тѣхъ мѣрки нѣма. А като стане утре, нѣкой обиръ и грабежъ, ще се направи диверсията, използвайки болезнената обществена психика, като се подирятъ вичавиститѣ около Вичева, които били все „комунисти“ и „конспиратори“. Тѣ вършатъ ромънцитѣ, тъй се върши и отсамъ на българска територия.

Но кой ще понесе историческата отговорност? Народа, че е будала.

Взмутенъ граничаръ

Съглашение и малцинствата. Успоредно съ тѣхъ сж разгледани и тия на Полша и Гърция. Всички тия държави — Чехия, Югославия, Ромъния, Полша и Гърция заявяватъ, че тѣ нѣма се подчинятъ въ никой случай на едно решение, което би измѣнило съществуващото положение по отношение процедурата за оплакване отъ малцинствата.

Ясно и недвусмислено. Какво ще направятъ тримата, които сж върховнитѣ представители на двигателитѣ на цѣлата политика на насилия и потисничеството и чийто креатури сж тия, които протестирали и които сж въ тѣхната орбита на помощници въ системата на разширение и завоевания?

Нека бждеме хора на реалния животъ и да погледнеме на истината право въ очитѣ. Не бива следователно да си правимъ никакви илюзии, а отъ сега да имъ кажеме стигайки и измама, стига заблуждения и коварство, а потиснитѣ народи нека подирятъ естествентѣ си пжтища и въ федериранието да създадатъ онай сила, която ще смѣкне маскитѣ на вълка въ овча кожа.

София — Печатница „Съгласие“